

ลักษณะคำซ้ำในภาษาจีนแต่舊*

REDUPLICATION IN TAE-TSIW CHINESE

เสาวภาคย์ วรลักษณกุล¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาลักษณะคำซ้ำภาษาจีนแต่舊ที่พูดอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลชาวจีนแต่舊ที่เป็นเจ้าของภานมีอายุระหว่าง 54-70 ปี และอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครไม่น้อยกว่า 20 ปี เนื้อหาของงานวิจัยนี้ประกอบด้วยลักษณะโครงสร้างภาษาจีนแต่舊 ประเภทของคำซ้ำ คำซ้ำกับเสียงวรรณยุกต์ และคำซ้ำกับความหมายของภาษาจีนแต่舊

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะคำซ้ำในภาษาจีนแต่舊เป็นการซ้ำคำและซ้ำพยางค์ ซึ่งแบ่งตามจำนวนพยางค์ได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ (1) คำซ้ำประเภทสองพยางค์ (2) คำซ้ำประเภทสามพยางค์ (3) คำซ้ำประเภทสี่พยางค์ ส่วนลักษณะการซ้ำคำมีสองลักษณะคือ (1) คำซ้ำที่ติดต่อกัน มีอยู่ 7 รูปแบบ (2) คำซ้ำที่ไม่ติดต่อกัน มีอยู่ 5 รูปแบบ และคำซ้ำแต่ละรูปแบบมีพื้นฐานมาจากคำซ้ำสองพยางค์ทั้งสิ้น สำหรับคำซ้ำกับเสียงวรรณยุกต์ ลักษณะการซ้ำคำแต่ละรูปแบบ เสียงวรรณยุกต์ของคำเดิมจะเปลี่ยนไปจากคำเดิมยกเว้นคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่หนึ่ง ส่วนคำซ้ำกับความหมายของคำซ้านั้นอาจเปลี่ยนไปจากความหมายเดิมหรือความหมายใหม่ขึ้นอยู่กับเสียงวรรณยุกต์ ชนิดของคำ และตำแหน่งของคำซ้ำในลีหรือประโยคนั้น ๆ

คำสำคัญ: ภาษาจีนแต่舊 คำซ้ำ พยางค์ ความหมาย

¹อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง